[1]ईषत्खानः-दुष्खानः-सुखानः ; — —

खायमानः, खाप्यमानः, चिखास्यमानः, चाखाय्यमानः ;

खायः, खापः, चिखासः, चाखायः ;

खातुम्, खापयितुम्, चिखासितुम्, चाखायितुम् ;

खातिः, [2]आखा, खापना, चिखासा, चाखाया ;

खानम्, खापनम्, चिखासनम्, चाखायनम् ;

खात्वा, खापयित्वा, चिखासित्वा, चाखायित्वा ;

प्रखाय, प्रखाप्य, प्रचिखास्य, प्रचाखाय्य ;

खायम् २, खात्वा २, } खापम् २, खापयित्वा २, } चिखासम् २, चिखासित्वा २, } चाखायम् २ ; चाखायित्वा २. }

(362) "खोट भक्षणे" (X-चुरादिः-1875. सक. सेट्. उभ.) अदन्तः।

'खेट भक्षणे' इत्यस्य मैत्रेयसम्मतः पाठोऽयम्। 'खोड' इति तृतीयान्तं केचित् पठन्ति। 'केत आमन्त्रणे निमन्त्रणे च' (260) इति चौरादिकधातुवत् सर्वाण्यपि रूपाणि ऊह्यानि।

(363) "खोर्ऋ गतिप्रतिघाते" (I-भ्वादिः-552. सक. सेट्. पर.) [अ]

खोरकः-रिका, खोरकः-रिका, चुखोरिषकः-षिका, चोखोरकः-रिका ;

खोरिता-त्री, खोरयिता-त्री, चुखोरिषिता-त्री, चोखोरिता-त्री ;

खोरन्-न्ती, खोरयन्-न्ती, चुखोरिषन्-न्ती ; —

खोरिष्यन्-न्ती-ती, खोरयिष्यन्-न्ती-ती, चुखोरिषिष्यन्-न्ती-ती ; —

[3]सुखोः-सुखोरौ-सुखोरः ; — — —

खोरितम्-तः, खोरितः, चुखोरिषितः, चोखोरितः-तवान् ;

खोरः,[A] खोरः, चुखोरिषुः, चोखोरः ;

---

1. 'आतो युच्' (3-3-128) इति खलपवादो युच् भवति।
2. 'आतश्चोपसर्गे' (3-3-106) इत्यङ्प्रत्ययो भवति।
3. 'खरवसानयोः—' (8-3-15) इति विसर्गः।

[अ] 'खोड—' इति केचित् पठन्ति।

A. 'अखोरघौरत्पतगेन्द्रबाहनं स्वसेविनां तित्सरिषां निराडिनम्।
क्मरन् मनोदुर्गममभ्रमेचकं बभ्रद्वधूविभ्रमवृष्टिमभ्रितम्॥' धा. कां. 1-71.